

“Dit is mijn levenswerk”

Jim Kerr zet
**Simple
Minds**
weer op
de sporen

ANTWERPEN - Ze werden allebei groot begin jaren tachtig: U2 al vaandelzwaaiend met de strijdvarende rock van *War*, Simple Minds met de weidse synthesizerklanken van *New gold dream*. Anno 2001 zijn frontmannen Bono en Jim Kerr nog steeds goed bevriend. Maar waar de eerste nooit uit de spots is verdwenen, moet de tweede opnieuw knokken voor zijn plekje. “Dit is waar mijn leven om draait”, bekent Jim Kerr.

Simple Minds anno 2001: “Je kan niet verwachten dat de zon elke dag schijnt.”

(Foto PIAS)

Gunter Jacobs

Elke plaat die de tot zanger Jim Kerr en gitarist Charlie Burchill herleide Simple Minds in de jaren negentig uitbrachten, deed de groep verder wegzinken. Nu wil de gewezen Schotse evenknie van U2 het tij keren. Tegen de feestdagen verschijnt een *best of*-album, in maart een echte nieuwe cd en vanaf april volgt een tournee langs kleinere zalen. Maar eerst is er *Neon lights*, een overmoedige cd waarop de groep veelal getrouwe en dus overbodige versies van klassiekers van onder meer Kraftwerk, David Bowie, Patti Smith, Neil Young, Roxy Music en Velvet Underground serveert.

Jim Kerr heeft zich tegen deze kritiek gewapend. “Wij hebben altijd al covers gespeeld. Wie zeker in zijn schoenen staat, deinst daar niet voor terug. Kijk naar John Lennon, David Bowie en Bryan Ferry: allemaal namen ze ooit een coveralbum op. Anderzijds besef ik best dat er tegenwoordig een stigma rust op covers.”

Geschenk

“Veel *boysbands* doen het omdat ze zelf geen nummers kunnen schrijven. Maar mogen wij ons even uitleven in nummers die ons muzikaal gevormd hebben? Deze cd is vooral bestemd voor de fans. Hiermee laten we weten dat Simple Minds weer meedoen.”

Over dat laatste rezen even twijfels toen Kerr in 1997 zijn toevlucht zocht tot het Night Of The Proms-circuit. “Een doordachte carrièrebocht? Nee, ik heb daar echt van genoten. Rond die tijd was ik niet meer met mijn hart bij de muziek die we maakten. In plaats van een stap terug te zetten, kwam het voorstel van de Proms als een geschenk uit de hemel.”

Het voorbije decennium leek het Simple Minds moeite te kosten om het hoofd boven water te houden. “Hangt ervan af welke normen je hanteert”, protesteert Kerr. “De jongste cd’s losten misschien niet ieders verwachtingen in, ze vonden nog wel ruim een miljoen kopers. Lou Reed en Neil

Young verkopen nooit zo veel en zij kunnen toch ook doorgaan. Als je enige ambitie is om de ene *blockbuster* na de andere te scoren, dan wordt het snel saai.”

Toewijding

Zichzelf overtreffen is voor Kerr geen ambitie meer. “Je kan niet verwachten dat de zon elke dag schijnt. Zeg mij eens wie in 25 jaar steeds beter is geworden. Neil Young? Santana? Zelfs Lou Reed, van wie ik een grote fan ben, heeft jaren aangemodderd voor hij met zijn meesterwerk *New York* op de proppen kwam. Ook wijlen Miles Davis kende tal van inzinkingen. Maar voor al die artiesten be-

tekt muziek: levenslange toewijding. Ook voor mij is dit mijn levenswerk. Klinkt misschien gewichtig, maar ik ben 42 en maak al meer dan de helft van mijn leven muziek. Dit is dus waar mijn leven om draait.”

“Of we nu optraden in een omgebouwde bioscoopzaal in Brussel of op Torhout/Werchter, ik vond het allebei even fantastisch. Mocht dit dus om een of andere reden ophouden, dan zie ik geen reden om te klagen. Hoewel, ik zou er misschien toch één zoeken. (lacht)”

■ Simple Minds: *Neon Lights* (Eagle/PIAS)